

det, der er temaet i det her forslag, nemlig ligestillingen mellem kønnene med hensyn til at arve tronen. Ingen tvivl om det. Men det, som vi så har brugt lejligheden til, er at stille nogle ændringsforslag; dem får vi altså åbenbart ikke vedtaget.

Jeg har godt nok i debatten forstået, at De Radikale ikke vil stemme for vores forslag, men nærmest støtter dem, og jeg har forstået, at SF vil stemme for dem, selv om de ikke har skrevet det i indstillingen til dagens debat. Fint med det, men jeg synes, at Socialdemokratiet, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti faktisk skylder – da det her nu er en debat om ændringsforslagene – os en klar forklaring på, hvorfor de ikke støtter vores ændringsforslag.

Jeg mener, det er meget mærkeligt, at et flertal åbenbart støtter, at vi skal lave en lov i dagens Danmark, der siger, at hvis kongen eller dronningen vil indgå ægteskab, skal de spørge Folketinget. Jeg synes, det er meget mærkeligt, at man fastholder en lovgivning, hvor der siges, at kun børn født i ægteskab – det er jo det, man altså med et gammeldags sprog og forkert sprogbrug kalder ægte børn – har arveret, hvori- mod såkaldt uægte børn, også et forkert udtryk, ikke kan komme i betragtning til at arve tronen.

Det vil sige, at børn, der – som det er meget almindeligt – f.eks. er født før ægteskabs indgåelse, eller – hvad der også er almindeligt i Danmark – adoptivbørn altså ikke har arveret til tronen. Jeg synes ikke, man kan vedtage en sådan lov i dagens Danmark, der på den måde skelner mellem de børn, som et par vælger at få. Det udelukker jo i øvrigt også homoseksuelle par. Vi kan også undre os over, at man ønsker at fastholde sådan en sprogbrug i en moderne lov, selv om man selvfølgelig vanskeligt kan tale om moderne lov om så gammeldags og udlevet et emne som det her.

Jeg synes også, det er underligt, at flertallet i Folketinget synes, det er i orden, at når Christian om måske 18 år ønsker at gifte sig, skal han spørge Statsrådet. Det vil sige, Christian skal spørge alle regeringsmedlemmerne plus kongen eller dronningen til den tid, om han må gifte sig med en eller anden, han har forelsket sig i.

Jeg mener, at det altså foregår i en periode, hvor vi i Danmark bruger megen energi på at gøre op med kulturformer, og hvor tvangsægteskab desværre er en ting, der praktiseres. Det siger vi fra over for, men her vedtager man altså uden videre en lov, der siger, at nogle bestemte personer, konger eller dronninger, skal spørge

Folketinget, skal spørge Statsrådet, før de må gifte sig med nogen. Det er da en moderne form for tvangsægteskab, som jeg slet ikke kan forstå at statsministeren, Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative og altså åbenbart også Socialdemokratiet synes at man skal have bevaret i vores tronfølgelovgivning.

Derfor vil jeg sige, at når man nu altså i forvejen går ind i at ville rette i § 5 – det er det, statsministeren har forslået – er det jo altså faktisk i § 5, de her ting, jeg nu har nævnt, står, nemlig at konger, dronninger og prinser skal spørge andre, før de må have lov til at gifte sig. De skal selvfølgelig spørge dem, de vil gifte sig med, det er klart; men hvorfor skal de spørge Folketinget eller Statsrådet? Det er helt uforståeligt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Uanset hvor stort et sekretariat, man har i Enhedslisten, kan man ikke stille ændringsforslag, der kan forvandle det arvelige kongedømme til en demokratisk institution. Det kan man ikke. Det er selvfølgelig i sig selv en umulig opgave at tilpasse moderne familiepolitiske synspunkter til det arvelige kongedømme. Men der er ét sted, hvor jeg tror de fleste danskere og vi i Socialdemokratiet er af opfattelsen, at mænd og kvinder skal være stillet lige med hensyn til arvefølge.

Kl. 13.30

Det er derfor, at det forslag, der er fremsat af regeringen, har vores opbakning. Det, vi er uenige om, er, hvorfor man så ikke skulle benytte lejligheden til at tage konsekvenserne og ordne grundlovens § 2 samtidig, så den blev retvisende og gav et godt signalement.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal takke for svaret og håbe, at jeg får lige så klare svar fra andre af dem, der ikke ønsker at støtte Enhedslistens ændringsforslag.

Jeg er ikke enig i svaret, men jeg anerkender, at det på en eller anden vis er sammenhængende. Når man ønsker at bevare – og guderne skal så vide hvorfor – en så fuldstændig oldnordisk og udemokratisk institution som et kongehus, kan man selvfølgelig også forsvare, at i sådan et kongehus skal der skelnes mellem ægte og uægte børn, og der skal man kræve, at medlemmer af kongehuset skal spørge statsministeren, eller hvem det ellers måtte være i Statsrådet eller Folketinget, før de gifter sig.